

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 406/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY-VĚŘITEL CZ s. r. o., Jateční 178/34, Klíše, Ústí nad Labem, Česká republika, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Potočná 650/135B, Trenčín, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Dušan Ažaltovič, advokát, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd opatrením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 18/2005 z 30. mája 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY-VĚŘITEL CZ s. r. o. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júna 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY-VĚŘITEL CZ s. r. o.,

Jateční 178/34, Klíše, Ústí nad Labem, Česká republika, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) opatrením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „konkurzný súd“) sp. zn. 4 K 18/2005 z 30. mája 2018.

2. Sťažovateľka má postavenie konkurzného veriteľa v konkurznom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 4 K 18/2005, ktorý bol vyhlásený na úpadcu spoločnosť IDEA NOVA s. r. o. uznesením krajského súdu zo 4. mája 2005 podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“). Uznesením krajského súdu z 9. mája 2018 bola na návrh väčšinového konkurzného veriteľa spoločnosti ODIENSEVIS Investment & Restructuring Services a. s. (ďalej len „ODIENSEVIS“) zvolaná schôdza konkurzných veriteľov, ktorá sa uskutočnila 28. mája 2018 a zúčastnilo sa na nej celkovo 57,81 % konkurzných veriteľov (celkovo traja veritelia). Zvolanie schôdzy konkurzných veriteľov malo byť zverejnené na úradnej tabuli súdu a publikované v Obchodnom vestníku, pričom okrem iného boli v návrhu na zvolanie schôdzy uverejnené tieto body programu: *„Hlasovanie o návrhu na urovanie vo veci kúpy podniku navrhnuté spoločnosťou REALITY – OBCHODNÁ, a.s.“* a *„Hlasovanie o návrhu konkurzného veriteľa na vydanie uznesenia schôdzy konkurzných veriteľov o ďalšom postupe správcu v konaní“*.

3. Na schôdzi konkurzných veriteľov, ktorá sa konala 28. mája 2018, vydal krajský súd uznesenie o tom, že schôdza konkurzných veriteľov neschválila návrh spoločnosti REALITY – OBCHODNÁ, a. s., na urovanie vo veci kúpy podniku úpadcu, a zároveň vydal uznesenie z 28. mája 2018, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že *„a) schôdza veriteľov konštatuje, že SKP úpadcu je povinný vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia dostupných informácií o stave všetkého majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, a to aj osobným zisťovaním na mieste samom v nehnuteľnostiach zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a je povinný vyžiadať od akýchkoľvek tretích osôb*

sprístupnenie majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu. poskytnutie všetkej súvisiacej dokumentácie a všetkých informácií súvisiacich s majetkom a s príjmami, ktoré môžu tvoriť majetok podliehajúci konkurzu a ďalej je SKP povinný vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia a zabezpečenia všetkých zistených príjmov, ktoré tvoria alebo by mohli tvoriť majetok podliehajúci konkurzu zákonnými prostriedkami, prostredníctvom vyžadovania povinnej súčinnosti tretích osôb alebo súdnou cestou a SKP je tiež povinný vyzvať všetkých zistených užívateľov majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu na úhradu plnení za užívanie tohto majetku do notárskej úschovy, do doby právoplatného ukončenia sporov týkajúcich sa nehnuteľností zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a v prípade neplnenia uplatniť nariadenie úhrady uvedených plnení do notárskej úschovy voči užívateľom predmetného majetku súdnou cestou, b) schôdza veriteľov ukladá SKP do 5 dní od prijatia tohto uznesenia požiadať konkurzný súd o vydanie opatrenia ukladajúceho SKP pokyn postupovať v zmysle vyššie uvedeného.“.

4. Na žiadosť správcu konkurznej podstaty z 29. mája 2018 následne krajský súd vydal opatrenie sp. zn. 4 K 18/2005 z 30. mája 2018, ktorým uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť „vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia dostupných informácií o stave všetkého majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, a to aj osobným zisťovaním na mieste samom v nehnuteľnostiach zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a povinnosť vyžiadať od akýchkoľvek tretích osôb sprístupnenie majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu, poskytnutie všetkej súvisiacej dokumentácie a všetkých informácií súvisiacich s majetkom a s príjmami, ktoré môžu tvoriť majetok podliehajúci konkurzu a ďalej povinnosť vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia a zabezpečenia všetkých zistených príjmov, ktoré tvoria alebo by mohli tvoriť majetok podliehajúci konkurzu zákonnými prostriedkami, prostredníctvom vyžadovania povinnej súčinnosti tretích osôb alebo súdnou cestou a povinnosť vyzvať všetkých zistených užívateľov majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu na úhradu plnení za užívanie tohto majetku do notárskej úschovy, do doby právoplatného ukončenia sporov týkajúcich sa nehnuteľností zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a v prípade neplnenia uplatniť nariadenie úhrady uvedených plnení do notárskej úschovy

voči užívateľom predmetného majetku súdnou cestou.“. Podľa tvrdenia sťažovateľky bolo do jej základných práv zasiahnuté práve uvedeným opatrením konkurzného súdu.

5. Sťažovateľka namieta, že konkurzný súd zvolával schôdzu konkurzných veriteľov za situácie, keď nebolo ešte právoplatne rozhodnuté o podnete na odvolanie správcu konkurznej podstaty z funkcie, konkurzný súd nemal k dispozícii konkurzný spis, ktorý bol odoslaný podľa jej tvrdení na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 26. apríla 2018 (odvolacie konanie vo veci návrhu na odvolanie správcu konkurznej podstaty), a konkurznému súdu boli známe všetky tvrdenia o zaujatosti správcu z dôvodu jeho vzťahu faktickej závislosti na majoritnom veriteľovi spoločnosti ODIENSEVIS.

Za ešte závažnejšie porušenie považuje sťažovateľka prejednanie bodov nad rámec programu, s ktorým bola schôdza konkurzných veriteľov zvolaná, keď bolo v programe len všeobecne konštatované, že predmetom rokovania bude *„hlasovanie o návrhu konkurzného veriteľa na vydanie uznesenia schôdze konkurzných veriteľov o ďalšom postupe správcu v konaní“*, a uvedený bod programu nebol žiadnym spôsobom konkretizovaný, a tak si žiaden konkurzný veriteľ nemohol vyhodnotiť, či sa na schôdzi konkurzných veriteľov zúčastní alebo nie. Napriek tomu bolo podľa tvrdenia sťažovateľky na schôdzi prijaté uznesenie, ktoré *„ukladá správcovi celkom konkrétne a hlavné pokyny v rámci konkurzného konania“*. Prijaté uznesenie (ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého opatrenia krajského súdu, pozn.) považuje sťažovateľka za kľúčové uznesenie, ktoré má nad rámec zákona a v rozpore s ním ukladať správcovi konkrétne povinnosti, ktorých realizáciou bude tento zasahovať do oprávnených záujmov tretích osôb.

6. Sťažovateľka ďalej v sťažnosti uvádza, že konkurzný súd sa nevenoval argumentom pre vylúčenie správcu konkurznej podstaty z funkcie a faktickej dominancie spoločnosti ODIENSEVIS v konkurznom konaní a predstreté argumenty úplne pominul. Sťažovateľka argumentuje, že zo strany správcu konkurznej podstaty dochádza k závažným porušeniam jeho povinností, keď správca prekračuje rámec svojich oprávnení a v rozpore s ustálenou judikatúrou konkurzných súdov zasahuje do práv tretích osôb nad rámec zákonného oprávnenia. Uznesením krajského súdu, ktoré bolo vykonané na schôdzi konkurzných veriteľov 28. mája 2018, bol podľa sťažovateľky tento nezákonný postup

správca aprobovaný súdom a napadnuté rozhodnutie je tak v rozpore s ustálenou judikatúrou ústavného súdu, konkrétne sp. zn. II. ÚS 140/2015.

7. Sťažovateľka sa domnieva, že v danom prípade bolo porušené aj jej vlastnícke právo zaručené v čl. 11 ods. 1 listiny, a poukazuje najmä na to, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Napadnuté rozhodnutie (opatrenie konkurzného súdu, pozn.) malo podľa sťažovateľky za dôsledok podstatné a závažné obmedzenie jej vplyvu na konkurzné konanie úpadcu, a tým aj na jej možnosť ovplyvniť mieru uspokojenia svojich pohľadávok.

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„1) Základné právo spoločnosti REALITY-VERITEL CZ s.r.o. na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, druhá alinea, v čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd opatrením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 18/2005 zo dňa 30.05.2018, ktorým uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia dostupných informácií o stave všetkého majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, a to aj osobným zisťovaním na mieste samom v nehnuteľnostiach zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a povinnosť vyžiadať od akýchkoľvek tretích osôb sprístupnenie majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu, poskytnutie všetkej súvisiacej dokumentácie a všetkých informácií súvisiacich s majetkom a s príjmami, ktoré môžu tvoriť majetok podliehajúci konkurzu a ďalej povinnosť vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia a zabezpečenia všetkých zistených príjmov, ktoré tvoria alebo by mohli tvoriť majetok podliehajúci konkurzu zákonnými prostriedkami, prostredníctvom vyžadovania povinnej súčinnosti tretích osôb alebo súdnou cestou a povinnosť vyzvať všetkých zistených užívateľov majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu na úhradu plnení za užívanie tohto majetku do notárskej úschovy, do doby právoplatného ukončenia sporov týkajúcich sa nehnuteľností zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ]

a v prípade neplnenia uplatniť nariadenie úhrady uvedených plnení do notárskej úschovy voči užívateľom predmetného majetku súdnou cestou, porušené boli.

2) Opatrenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 K 18/2005 zo dňa 30.05.2018, ktorým uložil správcovi konkurznej podstaty povinnosť vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia dostupných informácií o stave všetkého majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, a to aj osobným zisťovaním na mieste samom v nehnuteľnostiach zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a povinnosť vyžiadať od akýchkoľvek tretích osôb sprístupnenie majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu, poskytnutie všetkej súvisiacej dokumentácie a všetkých informácií súvisiacich s majetkom a s príjmami, ktoré môžu tvoriť majetok podliehajúci konkurzu a ďalej povinnosť vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia a zabezpečenia všetkých zistených príjmov, ktoré tvoria alebo by mohli tvoriť majetok podliehajúci konkurzu zákonnými prostriedkami, prostredníctvom vyžadovania povinnej súčinnosti tretích osôb alebo súdnou cestou a povinnosť vyzvať všetkých zistených užívateľov majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu na úhradu plnení za užívanie tohto majetku do notárskej úschovy, do doby právoplatného ukončenia sporov týkajúcich sa nehnuteľností zapísaných v súpise majetku úpadcu v kat.úz. Dolné Krškany na [REDAKOVANÉ] a v prípade neplnenia uplatniť nariadenie úhrady uvedených plnení do notárskej úschovy voči užívateľom predmetného majetku súdnou cestou, sa zrušuje.

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a uložil Krajskému súdu v Bratislave, aby sa do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti zdržal vykonávania napadnutého rozhodnutia a správcovi konkurznej podstaty [REDAKOVANÉ] uložil, aby sa do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti zdržal oprávnení mu priznaným napadnutým rozhodnutím.“

II.

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

14. Podľa čl. 47 charty každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Každý musí mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

15. Podľa čl. 11 ods. 1 listiny má každý právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

16. Podľa § 10 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní súd zvoláva schôdzu konkurzných veriteľov, ak je to potrebné na zistenie ich stanovísk potrebných na ďalšie vedenie konkurzu, a riadi jej rokovanie; na návrh správcu alebo na návrh konkurzného veriteľa alebo konkurzných veriteľov, ktorých súčet pohľadávok predstavuje najmenej 30 % pohľadávok počítaných podľa výšky pohľadávok, ju zvoláva vždy. Súd zvoláva schôdzu konkurzných veriteľov uznesením o jej zvolaní tak, aby sa schôdza konkurzných veriteľov konala najneskôr do 60 dní odo dňa doručenia návrhu okrem schôdze konkurzných veriteľov podľa § 20a ods. 1. Uznesenie o zvolaní schôdze konkurzných veriteľov sa vyvesí v ten deň, keď sa vydalo, v úplnom znení alebo vo vhodnom skrátenom znení na úradnej tabuli súdu a zároveň sa zverejní v Obchodnom vestníku. Ten, kto predkladá návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov, je povinný predložiť návrh programu schôdze konkurzných veriteľov. Zaradiť na rokovanie schôdze konkurzných veriteľov určitú záležitosť, ktorá nie je predmetom programu schôdze konkurzných veriteľov zvolávanej súdom, možno len vtedy, ak sú na schôdzi konkurzných veriteľov prítomní všetci konkurzní veritelia a hlasovali za prijatie tohto návrhu s výnimkou návrhu na ustanovenie nového správcu podaného na schôdzi konkurzných veriteľov podľa § 20a. Schôdza konkurzných veriteľov najmä schvaľuje návrh na ustanovenie nového správcu, postup správcu pri speňažovaní podstaty (ďalej len „plán speňaženia“), prípadne čiastočný plán speňaženia, udelenie príklepu pri dražbe majetku a volí veriteľský výbor.

17. Podľa § 66b ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť, pri dohliadacej činnosti, ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa tohto zákona.

III.

18. Podstatu sťažnosti sťažovateľky tvorilo namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty, ako aj vlastníckeho práva podľa čl. 11 ods. 1 listiny opatrením krajského súdu sp. zn. 4 K 18/2005 z 30. mája 2018, ktorým konkurzný súd uložil správcovi konkurznej podstaty na základe uznesenia krajského súdu vydaného na schôdzi konkurzných veriteľov konanej 28. mája 2018 povinnosti. Napadnutým opatrením boli podľa sťažovateľky porušené jej uvedené základné práva, pretože schôdza konkurzných veriteľov sa konala v čase, keď na najvyššom súde prebiehalo odvolacie konanie vo veci zbavenia správcu funkcie, v čase, keď konkurzný súd nemal k dispozícii spis, navyše v konkurznom konaní, ktoré fakticky ovláda dominantný veriteľ, ktorý inicioval zvolanie schôdze konkurzných veriteľov. Krajský súd sa podľa sťažovateľky nevysporiadal s námietkami týkajúcimi sa dôvodov na vylúčenie správcu a namietaným rozhodnutím, t. j. opatrením vydaným v konkurznom konaní aproboval nezákonný postup správcu, ktorý si neplní riadne svoje povinnosti.

19. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (mutatis mutandis II. ÚS 71/97), a preto ich porušenie skúma spoločne. Podľa petitu sťažovateľka namieta aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 2 charty, vo vzťahu ku ktorému však v sťažnosti neuvádza žiadne konkrétne argumenty. Keďže konkurzné konanie je predmetom úpravy práva Európskej únie, čo vyplýva z nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní, ktoré bolo v roku 2015 nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní, je ustanovenie čl. 47 charty na prípad sťažovateľky aplikovateľný.

20. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre

nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

21. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 66b ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, konkurzný súd rozhoduje opatrením, okrem iného, ak ukladá správcovi povinnosť alebo mu dáva súhlas. Zo sťažovateľkou napadnutého opatrenia krajského súdu vyplýva, že ňou konkurzný, t. j. krajský súd v rámci svojej dohliadacej činnosti a na základe rozhodnutia schôdze veriteľov ukladá správcovi konkurznej podstaty realizovať právne úkony smerujúce k zisteniu a zabezpečeniu majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, konkrétne nehnuteľností zapísaných na LV. č. 1352 v katastrálnom území Dolné Krškany, a to tak, že správca konkurznej podstaty je povinný *„vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia dostupných informácií o stave všetkého majetku... a to aj zisťovaním na mieste samom“*, správca je povinný *„vyžiadať od akýchkoľvek tretích osôb sprístupnenie majetku ... poskytnutie všetkej súvisiace dokumentácie a všetkých informácií“*, správca je povinný *„vynaložiť všetko úsilie za účelom zistenia a zabezpečenia všetkých zistených príjmov“*, a to aj prostredníctvom vyžadovania súčinnosti tretích osôb. Správca je tiež povinný *„vzvať všetkých zistených užívateľov majetku zapísaného v súpise podstaty úpadcu, na úhradu plnení za užívanie tohto majetku, do notárskej úschovy, do doby právoplatného skončenia sporov“* a v prípade ak nedôjde k dobrovoľnému plneniu, má povinnosť si ho uplatňovať súdnou cestou.

22. V tejto súvislosti považuje ústavný súd za potrebné pripomenúť, že základným cieľom konkurzného konania podľa § 2 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku. Preto jednou zo základných úloh správcu konkurznej podstaty je zistiť a vyhotoviť súpis konkurznej podstaty, t. j. majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len „majetok“), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu,

a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok (§ 6 ods. 1 a 2 zákona o konkurze a vyrovnaní). Súpis konkurznej podstaty teda vykonáva správca podľa pokynov súdu na základe zoznamu predloženého úpadcom, ktorý má obsahovať zoznam aktív a pasív úpadcu s uvedením jeho dlžníkov, veriteľov aj ich adries, pričom úpadca je povinný odovzdať správcovi svoje obchodné knihy aj všetky potrebné doklady a poskytnúť mu potrebné vysvetlenia.

Z obsahu napadnutého opatrenia konkurzného súdu je evidentné, že povinnosti, ktoré konkurzný súd uložil správcovi konkurznej podstaty, boli schválené schôdzou konkurzných veriteľov 28. mája 2018, čo sťažovateľka ani nenamieta, a zároveň tieto povinnosti smerujú práve k zisteniu a možnému zabezpečeniu všetkého majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu. Cieľom konkurzných veriteľov, ktorí svoje pohľadávky prihlásili do konkurzu, je pomerné uspokojenie ich pohľadávok z dlžníkovho majetku čo možno v najvyššej miere, preto nie je ústavnému súdu zrejmé, ako mohlo byť vydaním napadnutého opatrenia konkurzného súdu zasiahnuté do označených práv sťažovateľky, ktorá je v konkurznom konaní takisto v postavení konkurzného veriteľa.

Zároveň formulácia samotných povinností je v značnej miere všeobecná, vymedzená len okruhom majetku, vo vzťahu ku ktorému sú povinnosti správcovi konkurznej podstaty uložené (t. j. nehnuteľnosti uvedené na konkrétnom liste vlastníctva), a možno konštatovať, že povinnosti uložené správcovi konkurznej podstaty v napadnutom opatrení vyplývajú aj zo samotnej zákonnej úpravy zákona o konkurze a vyrovnaní už citovanej povinnosti správcu zistiť majetkovú podstatu úpadcu, ale aj zo zákonom upravenej povinnosti tretích osôb poskytnúť správcovi pri výkone jeho povinností potrebnú súčinnosť (§ 9d a § 9e zákona o konkurze a vyrovnaní). Podľa odôvodnenia napadnutého opatrenia konkurzného súdu potrebu schválenia tohto postupu schôdzou konkurzných veriteľov a vydania následného opatrenia odôvodnil konkurzný veriteľ spoločnosť ODIENSEVIS „*doteraz neúspešnými pokusmi správcu urobiť potrebné úkony na zistenie a zabezpečenie majetku úpadcu s cieľom zvýšenia legitimacy jeho krokov voči príslušným orgánom a na preukázanie oprávnenosti najmä voči Policajnému zboru, ktorého asistencia pri týchto úkonoch je nevyhnutná*“.

Ústavný súd nezistil sťažovateľkou naznačovanú súvislosť a rozpor napadnutého opatrenia konkurzného súdu s rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 140/2015, ktorý

skutkovo aj právne riešil iné otázky. V uvedenom konaní ústavného súdu bolo predmetom prieskumu rozhodnutie všeobecného súdu v spore o vypratanie nehnuteľností, kde účastníkmi konania boli správcovia konkurzných podstát dotknutých spoločností. V tomto rozhodnutí ústavný súd konštatoval, že *„zo zákona o konkurze nemožno odvodiť neobmedzené právo správcu konkurznej podstaty vstupovať do existujúcich právnych vzťahov týkajúcich sa majetku tretej osoby, ktorý je predmetom súpisu. Správca teda nemá automaticky právo vypovedať napr. existujúcu nájomnú zmluvu týkajúcu sa majetku tretej osoby, ktorý je predmetom súpisu.“*

Napadnuté opatrenie konkurzného súdu vo veci sťažovateľky však nič podobné správcovi konkurznej podstaty neukladá. Napadnuté opatrenie ukladá správcovi povinnosť majetok zapísaný v súpise majetku úpadcu zistiť a zabezpečiť a neukladá správcovi povinnosť ani oprávnenie s uvedeným majetkom disponovať alebo inak nakladať. Táto námietka sťažovateľky preto s napadnutým opatrením krajského súdu nemá žiadnu súvislosť.

23. Vzhľadom na uvedené musí ústavný súd konštatovať, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj čl. 47 ods. 2 charty a napadnutým opatrením krajského súdu neexistuje žiadna príčinná súvislosť a túto nemožno vyvodiť ani z odôvodnenia ústavnej sťažnosti sťažovateľky. Argumenty, ktoré v sťažnosti sťažovateľka uvádza (zvolanie schôdze veriteľov v čase, keď nebolo právoplatne skončené konanie o odvolaní správcu konkurznej podstaty z funkcie, za absencie konkurzného spisu, nedostatky uznesenia o zvolaní schôdze konkurzných veriteľov), nesmerujú proti napadnutému opatreniu krajského súdu, no vzťahujú sa na postup a uznesenia krajského súdu, ktoré vydaniu napadnutého opatrenia predchádzali. Sťažovateľka v petite svojej sťažnosti pritom nenamieta uznesenie konkurzného súdu o zvolaní schôdze konkurzných veriteľov ani uznesenia vydané na samotnej schôdzi konkurzných veriteľov, hoci ich v odôvodnení svojej sťažnosti označuje ako kľúčové.

Skutočnosť, že na konanej schôdzi konkurzných veriteľov sa súd nezaoberal námietkami a argumentmi týkajúcimi sa zaujatosti správcu a jeho faktickej závislosti na väčšinovom konkurznom veriteľovi, takisto nie je vo vzťahu k sťažovateľkou napadnutému

opatreniu relevantná. Predmetom prieskumu v konaní o tejto ústavnej sťažnosti totiž nie sú rozhodnutia konkurzného súdu o návrhoch sťažovateľky na zbavenie správcu jeho funkcie. O týchto návrhoch sťažovateľky sa koná v odvolacom konaní na najvyššom súde, ako sama sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza.

Tvrdenie sťažovateľky, že napadnuté opatrenie malo za dôsledok veľmi podstatné a závažné obmedzenie jej vplyvu na konkurzné konanie úpadcu, a tým aj na jej možnosť ovplyvniť mieru uspokojenia jej pohľadávok, je úplne v rozpore so základnou logikou konkurzného konania, v ktorom sa miera vplyvu konkurzného veriteľa na rozhodovanie schôdze konkurzných veriteľov odvíja od výšky v konkurze prihlásenej a uznannej pohľadávky. Napadnuté opatrenie krajského súdu však toto postavenie sťažovateľky v konkurznom konaní nemalo ako ovplyvniť a do jej postavenia konkurzného veriteľa žiadnym spôsobom nezasiahlo a v tomto smere sťažovateľka v ústavnej sťažnosti ani nenaznačila, ako by k tomu mohlo v súvislosti s napadnutým opatrením dôjsť.

24. K záveru o nedostatku príčinnej súvislosti dospel ústavný súd aj vo vzťahu k namietanému právu na ochranu vlastníctva podľa čl. 11 ods. 1 listiny. Predmetom napadnutého opatrenia bolo uloženie povinnosti správcovi konkurznej podstaty, ktorá spočíva v tom, že správca má vynaložiť všetko úsilie a konať aktívne pri zisťovaní a zabezpečovaní súpisu majetku úpadcu, ktorý ako súčasť konkurznej podstaty môže slúžiť na pomerné uspokojenie prihlásených pohľadávok konkurzných veriteľov, teda aj pohľadávky sťažovateľky, a preto nie je jasné, ako mohlo byť vydaním tohto opatrenia zasiahnuté toto základné právo sťažovateľky. Sťažovateľka argumentuje tým, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má mať rovnaký zákonný obsah a ochranu, avšak ako už bolo uvedené, napadnuté opatrenie konkurzného súdu nebolo spôsobilé ovplyvniť postavenie sťažovateľky ako konkurzného veriteľa v konkurze alebo jej možnosť ovplyvniť mieru uspokojenia svojich pohľadávok.

25. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnutým opatrením konkurzného súdu sp. zn. 4 K 18/2005 z 30. mája 2018, ktorým konkurzný súd uložil správcovi konkurznej podstaty postupovať aktívne pri zisťovaní a zabezpečovaní zisteného majetku zapísaného v súpise majetku úpadcu, nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou

označených základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práv podľa čl. 47 ods. 2 charty a čl. 11 ods. 1 listiny pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označenými právami a napadnutým opatrením krajského súdu. Ústavný súd preto odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

26. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky obsiahnutými v sťažnostnom petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2018